

Strategie dla kultury

Historia walki

Aleksandra TALAGA-NOWACKA, Bogdan SOBIESZEK

Na początku lutego ogłoszono nazwisko dyrektora Miejskiej Strefy Kultury w Łodzi – to wyłoniona w konkursie Dorota Wodnicka, przed którą stoi duże wyzwanie. Jego istotną częścią jest załagodzenie konfliktowej sytuacji wynikającej ze zderzenia odgórnej decyzji miasta o połączenia pięciu domów kultury oraz obaw ich pracowników i dzielących je ludzi kultury. Dopiero za jakiś czas okaże się, kto miał rację w tym sporze.

A działo się dużo, pojawiło się też wiele emocji. Zaczęło się, gdy 16 września 2020 r. Rada Miejska podjęła uchwałę o zamiarze połączenia pięciu miejskich domów kultury w jeden organizm.

Kultura nieufności

Bogdan SOBIESZEK

Dlaczego pytanie o politykę kulturalną jest kluczowe? Bo termin ten odnosi się do idei ustalania (np. przez miasto) priorytetów, celów, które chcemy osiągnąć dzięki kulturze, oraz określenia sposobów działania. To strategia realizująca prawo człowieka do dostępu do kultury. Podstawą jej istnienia wśród innych polityk publicznych jest przekonanie, że lepszy świat to taki, w którym nie ma nierówności społecznych. Dlatego mamy m.in. publiczną służbę zdrowia i system emerytalny. Polityka kulturalna także jest istotnym narzędziem kształtującym rzeczywistość społeczną. Kultura cementuje nas jako wspólnotę, sprawia, że lepiej nam się żyje, jesteśmy pełniejszymi ludźmi, że się rozwijamy. Ma nawet wpływ na rozwój gospodarczy.

Całość można przeczytać w marcowym numerze „Kalejdoskopu” 3/2022.